

הקב"ה או... הכסף

מי שכל מבוקשו הוא "שיהיו לו כמה אלפים בצד" ושלא יצטרך לחשוב כל פעם מחדש איך לשלם חשבון מים / טלפון / גז / ארנונה - גם הוא נגוע באותם חידקים, קשה לו להרגיש תלוי בחסדי שמים ולבקש פרנסה כל יום מחדש. שהרי כבר לימדונו חז"ל (יומא עו"א): "מפני מה לא ירד להם לישראל מן פעם אחת בשנה... [כדי שיהיה אדם] אומר 'שמא לא ירד מן למחר'... נמצאו כולן מכוונים את לבם לאביהם שבשמים".

אמת, אין סומכים על הנס, אבל מכאן ועד להרגשה שאם היו בארנק עוד כמה אלפים - כל העניינים היו מסודרים, הדרך ארוכה.

השתדלות כל שהיא צריך לעשות, אבל להרגיש ביטחון צריכים רק עם השי"ת שזן ומפרנס את כל הברואים, שפותח את ידך ומשביע לכל חי, ולא עם ארנק תפוח.

רבינו כדרכו לא רק מאבחן את המחלה, הוא גם מציע לנו מזור ותרופה. לדבריו צריך פשוט "להסתכל לשורש שמשם בא כל הממון".

שכן עד כמה שבממון יש שלטון והשפעה (מסויימים), הרי לבורא שמעניק את הממון יש שלטון והשפעה לנצח נצחים - ולמה אם כן נרצה את השלטון המדומה, הזמני והמוגבל של הממון כאשר בידינו לדבוק בבורא אשר לו הכוח והממשלה לעולמי עדי?!

ומלט אותנו מתאוה רעה הזאת של ממון אשר נתפשטה עכשיו מאד בעולם בעוונותינו" (לקוטי תפילות כג).

ועל כולם הקביעה הנוקבת של רבינו ש"מכל התאוות אפשר להוציא את מי שנפל לתוכם, אך מי שנפל לתאוה זו של ממון - אי אפשר בשום אופן להוציאו משם" (ספרו מעשיות, מעשה יב) - - -

ניתן לחשוב שרק אלו השקועים בביזנס, בקריירה, רק אליהם מתכוון רבינו - אבל אני ב"ה לא קשור לזה כלל. אין לי תאוה לממון כשלעצמו; אני פשוט צריך להתפרנס, לסגור כמה חובות ועוד כמה צרכים דחופים - וזהו"...

אך כמי שאמונים על דברי רבי נתן כי כל "דברי רבינו ז"ל הם כלליות גדול מאד מאד .. וכל אדם כמו שהוא בין אם הוא בתכלית מדרגה העליונה, בין אם הוא בתכלית דיוטא התחתונה... יכולים למצוא את עצמם... בתוך כל תורה ותורה של רבינו הקדוש והנורא ז"ל" (הקדמת ליקוטי תפילות) - עלינו להבין שתאוות ממון כמו שאר המידות הרעות, יכולה להופיע בצורה קיצונית, ויכולה להופיע בצורות מעודנות יותר שגם הן מסוכנות מאד.

ממון פירושו שליטה והשפעה, כדברי שלמה המלך: "הכסף יענה את הכל" (קהלת י, ט). מי שנגוע בתאוות הממון מבקש באמצעותה להגשים את הישגיו ומעמדו בעולם, אבל גם

"יש פנים דקדושה שהם בחינת חיים, בחינת שמחה; ויש פנים דסמרא-אהרא, מרה שחורה, עבודה זרה. ואלו בני אדם הנופלים בתאוות ממון ואינם מאמינים שהקב"ה יכול לפרנס את האדם בסיבה קלה ורודפים אחר פרנסתם ביגיעות גדולות, והם אוכלי לחם בעיצבון, כמו שכתוב 'בעצבון תאכלנה' - אלו בני אדם נקשרים בפנים דסמרא-אהרא, אלוהים אחרים, חושך, בחינת מיתה ... "יש תיקון לתאוות ממון ... שיסתכל לשורש שמשם בא כל הממון וכל ההשפעות".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א כג)

תאוות הממון. כמאמר הזה מלמד אותנו רבינו עד כמה גרועה וחמורה היא: "אלו בני אדם הנופלים בתאוות ממון... הם אוכלי לחם בעצבון... אלו בני אדם נקשרים... באלוהים אחרים, חושך, בחינת מיתה... השכינה צווחת על אלו הנופלים בתאוות ממון... ועל כן אלו המשוקעים בממון - כל מה שיש לו עשירות יותר, יש לו דאגות ועצבות ומרה שחורה ביותר; והוא מקצר ומכלה ימיו וחיויו של האדם".

אבל לא רק כמאמר שלנו. "תאוות העשירות הוא מלכות הרשעה... הוא מלכות המון עמלק, היפוך מלכות דקדושה" (ליקוטי מוהר"ן ח"א טו); "כל זמן שיש עבודה זרה זו של ממון בעולם - חרון אף בעולם" (ליקוטי מוהר"ן ח"א יג) וכך במקומות רבים נוספים. גם רבי נתן בתפילותיו מתחנן: "חוס וחמול עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצל

נעקבות הדורות בחסידות

דורות

החסיד ר' ישראל וינברג הי"ד

אחריו צוואה לכל צאצאיו שלא יגלחו את זקנם, וצוואתו חשובה בעיני עד מאד"...

ר' ישראל היה מתפלל בהתלהבות ובכוח; ומי שראה את תפילות הנלהבת והארוכה, לא העלה על קצה דעתו שעובד ה' נשגב זה משמש כפקיד ממשלתי.

רבי לוי יצחק בנדר סיפר, כי באחת השנים, כשהגיע קודם אור יום ראשון של סליחות אל הקלוז, היה המקום ריק מאדם, ורק ר' ישראל וינברג עמד לפני ארון הקודש עם ספר בידי והתפלל לה' בבכי נסער מעומק הלב, בדביקות שאיננה ניתנת לתיאור.

ר' ישראל נהרג בביתו באומן, על ידי פורעים אוקראינים, בשנות התר"פ, והוא בן חמישים ומעלה. ה' יקום דמו.

עוד סיפר, כי בהיותו ילד קטן, כששהה פעם בקרבת רבי נחמן מטולטשין, פנה אליו רבי נחמן וניגן לו את הפסוק: "טוב לגבר כי ישא עול מנעוריו" בניגון טעמי הפסוק, כשהוא מוסיף ומתרגם לו זאת לאידיש, כדי שיבין את משמעות הפסוק. "דבריו כה חדרו לעמקי לבי", שח ר' ישראל כעבור שנים ארוכות, "לא אשכחם כל ימי חיי".

"פעם כשהגעתי אל ציון רבינו", סיפר, "ראיתי את רבי נחמן מטולטשין עומד נוכח הציון וחוזר שוב ושוב בהשתפכות נפש ובהתעוררות נפלאה על מילות הפסוק 'למה ניגרע' - על פי דברי מוהר"ג בליקוטי הלכות' (ברכת הפירות, ה) על אנשי דור המדבר שהיו טמאים בפסח ושאלו את משה: 'למה ניגרע לבלתי הקריב את קרבן ה'?' - שבזכותם רשאי כל אחד ש"יודע בעצמו טומאתו ממעשיו, שיבוא וישאל: 'ואם נפשי מטמאה במעשי הרעים - אף על פי כן למה איגרע להקריב קרבן ה'?!' הדיינו להתקרב לה' יתברך".

כך עמד רבי נחמן וקיים בתמימות את דברי רבו רבי נתן, ושאל שוב ושוב מאת ה': 'למה ניגרע? למה ניגרע?'

בהגיעו לפרקו, לקחו החסיד הנגיד רבי אייוק אייוגשטיין לחתן. לאחר נישואיו התמיד ביתר שאת בלימוד התורה ועבודת ה'; ולמרות משרתו התובענית כפקיד ממשלתי, לא משו דברי התורה מפיו, וידוע היה בתלמיד חכם מופלג.

במסגרת עבודתו צריך היה לעיתים לנסוע לערים הגדולות ולהיוועד עם גויים נכבדים, הללו היו שואלים אותו לא פעם: 'איך זה שאדם חכם ומשכיל כמגדל זקן ופיאות?!' והוא בתבונה, היה משתמט ואומר להם: 'סבי המנוח השאיר

שני בנים היו לרבי אפרים בן רבי נפתלי - תלמיד מוהר"ג, ת, האחד רבי שמחה דוד, והשני רבי יחיאל.

רבי שמחה דוד נשא לאשה את בתו של רבי נחמן בן מרת היה בת רבינו הקדוש, המכונה רבי נחמן חי'ה'לס, ושלשה בנים נולדו להם: ר' שלמה, ר' נפתלי, ור' ישראל ויינברג דנן.

בילדותו היה ר' ישראל מרבה להשתובב כדרכם של ילדים, אך כיון שגדל בצלם של גדולי החסידים, תלמידי מוהר"ג ותלמידיהם הקדושים, השהות כמחיצתם השפיעה עליו והוא צמח והיה לעובד ה' מופלג.

כשהיה עדיין ילד קטן, חזר באחד מימי שישי מלימודיו בחיידר, נכנס לקלוז וחפש כמה להשתעשע. עד מהרה מצא לו משחק מעניין; הוא החליט להפוך את כל ספסלי הקלוז, ובמרץ רב החל לבצע המלאכה... כשבדיק אז הופיע במקום שמש בית הכנסת, שלא היה אלא רבי נחמן מטולטשין תלמיד מוהר"ג, שכל ימיו היה חותם במכתביו 'שמש דקלוז', וראה זכות לעצמו להיות גבאי בית מדרשו של הרבי הקדוש.

במקום לכעוס על הילד ולגנוב בו, הוא ניגש אליו, הניח ידו הרכה על כתפו ואמר לו בניעמות: 'ישרוליק, האם רוצה אתה שאעזור לך בעבודתך הקשה?'

הילד נשאר נבוך על עמדו. הצורה העדינה שבה פנה אליו השמש, גרמה לו להתמלא בושה ולהביט כי לא כך היא ההתנהגות הראויה. דיבורו החם והלבבי של רבי נחמן מטולטשין פעל עליו יותר מאלף תוכחות, ומאז דבק בו והשתדל לשהות במחיצתו. לימים יאמר: 'לו היה מרים קולו עלי בצעקה, לא היה פועל מאומה'.

מחשבות רעות? אם לא תתייחס, גם הן יפסיקו להתייחס...

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב נא)

ביקור ב"מדור הנשמות"

בחלומה רואה היא את אימה הדגולה מרת אדל, כשהיא מלווה בארבעת האמהות הקדושות, שרה, רבקה, רחל ולאה. הצדקניות פונות אליה ואומרות לה פה אחד: "אל תצטערי. בעלך יבוא לביתו לשבת".

בכך לא נגמר החלום הנורא. אדל והאימהות הקדושות מוליכות את פיגא למדור הנשמות שבגן עדן. כאן מתגלה לעיני פיגא נשמה גבוהה אשר אורה גדול עד מאד - - -

היא שואלת את הצדקניות: "של מי הנשמה הזאת?" והתשובה היתה: "זאת נשמת זקנך הבעל-שם-טוב הקדוש!"

הנשים צועדות הלאה, והנה מבחינה פיגא בנשמה נוספת, אשר אורה גדול מאד מאד בלי שיעור. על נשמה זו מחוות לה הצדקניות: "זו הנשמה שעומדים לתת להך" - - -

היא מקיצה משנתה בלב פועם. השמש עדיין נראית בקצה האופק, ועוד לפני שהיא מנסה לעכל את המראות שעברו בפניה בעת החלום, נפתחת הדלת - ורבי שמחה מופיע במלוא הדרתו...

אף הוא עצמו אינו מבין את אשר התרחש עמו; עד עכשיו שהה במרחק רב מהעיר, ולפתע לא האמין למראה עיניו, העיירה מעזיבובי נגלתה לפניו במלוא יפעתה...

לתקופת השנה, בראש חודש ניסן תקל"ב, התמלא הבית אורה. בן נולד למרת פיגא, ונקרא שמו בישראל 'נחמן'. הוא רבינו הקדוש.

עשרות שנים עברו מאז, רבינו כבר התפרסם בעולם, ובאחד הימים נקלעה אימו מרת פיגא בקרבת תלמידיו הקדושים שעמדו ושוחחו על גדולת רבם. ענתה ואמרה להם: "אספר לכם איזה רבי יש לכם... כדאי שתדעו מאין נחצבה נשמתו..." והיא סיפרה להם את הסיפור המופלא הזה.

ידיה אוהזות בעיסה הדביקה, הן לשות את החלות שעוד זמן קט ייאפו לכבוד השבת, ואילו מחשבותיה שרויות בעולמות אחרים לחלוטין... מכוונת היא כוונות טמירות ומייחדת ייחודים נשגבים, בכדי שיתגלה לה היכן שוהה בעלה כעת, והאם הוא אכן יגיע לפני כניסת השבת.

בעת קיום מצוות הפרשת-חלה היא משקיעה מאמצים רוחניים, אך למרבה הצער היא מעלה חרס; החלות עושות את דרכן לעבר תנור האפיה, והיא עדיין אינה יודעת האם הוא יגיע; האם עליה להתכונן כראוי לקראת בואו, או שמא חלילה יצליחו כוחות הרע למנוע בעד בעלה מלהגיע.

באותם רגעים עדיין שוה בעלה רבי שמחה במחוזות אחרים, הוא תעה בדרכו חזרה הביתה, ומצוי היה במרחק של כחמש עשרה פרסאות מכאן, כך שבדרך הטבע אפסו הסיכויים שיצליח להגיע לביתו מבעוד יום.

צללי הערב יורדים. פיגא כמנהגה מדליקה את נרות השבת זמן רב לפני השקיעה. גם בעת ההדלקה מנסה היא לעלות על עקבות בעלה הצדיק - אך ללא הועיל - - -

לאחר הדלקת הנרות, כשוך קלחת ההכנות לשבת, היא נחה בפינת הבית, עיניה נעצמות, ותנומה קלה נופלת עליה.

שמש קיצית של ערב שבת קודש זורחת בעיירה מוזיבובי המעטירה, ופיגאילה הצדקנית עסוקה בהכנות הקדחתניות לקראת שבת מלכתא העומדת לפרוש כנפיה על היקום בעוד שעות ספורות.

היא ובנה הילד ישראל, לבדם בבית, בעלה הצדיק רבי שמחה זה כשבויעים אינו בסביבה, ואף לא השאיר שום רמז לאן עקבותיו מועדות, פרט לידיעה שבשבת זו הוא כבר יהיה שוב בביתו.

פיגא, כבת הצעירה לצדקנית אדל בת הבעל-שם-טוב, כבר מורגלת מילדותה להנהגותיהם הפלאיות של הצדיקים המפורסמים ואף הנסתרים שבהם, ששהו תקופות ניכרות באותו בית קדוש, בו התהלך עם אלוקיו זקנה הבעל-שם-טוב הקדוש, עד להסתלקותו לפני כאחד עשר שנים.

אין זה חידוש בעבורה שבעלה רבי שמחה נוהג גם הוא בהנהגות מיסטריות שכאלו, שכן גם הוא גדל מילדותו בבית קדוש זה, לאחר שהתייתם מאמו בינקותו, ואביו רבי נחמן מהורודנקה, נאמן ביתו של הבעל-שם-טוב, הפקיד אותו אצל אדל.

אך הפעם הדבר שונה מתמיד. פיגא שכונתה בפי אחיה הצדיקים 'פיגא הנביאה', יודעת שעתיד להוולד לה בן קדוש עם נשמה קדושה וצחה, שעתידה להאיר את העולם כולו.

השבוע לפני...

השבוע לפני 201 שנה

רבינו מגלה סיפור פלאי

הימים של שלחי חודש אדר ב' שנת תק"ע, כחצי שנה לפני הסתלקות רבינו הקדוש, עמדו בסיומן גילויים מרעישים שגילה רבינו, המהווים עד היום אבני יסוד במשנת ברסלב.

כשבוע לאחר פורים גילה רבינו את התורה על פרשת פרה המופיעה בליקוטי מוהר"ן ח"ב עד ואשר בסופה אמר את המילים המפתיעות: "בתחילה היו כל ההתחלות מפסח... ועכשיו... און היינט..." - כשהוא מושך בקול נעימה במשך כמה רגעים את המילים "און היינט" אך לא סיים - - -

מיד לאחר מכן גילה את הגילוי הנפלא של "תיקון הכללי", כשהוא תומך את דבריו בשני עדים נאמנים, שכל מי שיבוא על קברו הקדוש ויאמר את עשרת המזמורים שאותם פירט, הוא יעמוד בעזרתו לשוב בתשובה שלימה - - -

כשבוע עבר מאז, ובליל שבת קודש פרשת שמיני, כאשר רבינו ישב ליד שולחנו הטהור, מוקף בעדת חסידיו הקרובים, פנה אל אחד הנוכחים ונטל ממנו מעט טבק להריח. תוך כדי כך הוזכר אגרת ששלח מוהר"ת לרבי נפתלי והיתה למראה עיניו הטהורות, בה מחוקק מוהר"ת את רבי נפתלי שיהיה תמיד בשמחה.

אחר הפטיר רבינו: "וכי יודעים אתם כיצד לשמוח מתוך מרה שחורה?! אספר לכם כיצד היו שמחים פעם מתוך מרה שחורה" ומיד פתח "ביראה עילאה דעילאה" בסיפור המעשה הנשגב על הישבעה בעטלערס' (= קבצנים), שעליה אמר לימים: "אילו לא ידעתו שיום בני אב זאת המעשה - היה גם כן חידוש גדול מאד" - - -

במשך השבועות הבאים גילה רבינו את שאר חלקי המעשה, כאשר לכל חלק נלוות עובדות מופלאות שהיעידו שוב ושוב כי מדובר כאן בגילוי סודות עליונים, וכפי שמציינן מוהר"ת: "אפילו לפי מעט התנוצצות שבלבי, אין לי כלי הדיבור והכתיבה לדבר מנוראות נשגבות מעלתם" - - -

לאחר שרבינו סיים לגלות את המעשה (פרט לחלק "היום השביעי" שיתגלה לעתיד - עפ"י הספר חכמה ותבונה), פרצה שריפה גדולה בברסלב שבעקבותיה עבר רבינו להשתקע בעיר אומן מתוך ידיעה ברורה שיסתלק שם.

רבי נחמן מטולטשין במכתבו, מסכם את האירועים הללו בלהבת נפשו: "הכל אחד, והכל קשר אחד, וכלול בהדבור 'און היינט' ובהמשכה הקדושה שמשך תיבת 'און היינט' באריכות נועם. און היינט - צריכין לגלות המזמורים בפרשיות ולהבטיח בהטחה הנ"ל; און היינט - צריכין לספר המעשה הנ"ל ולסיים 'און איך הייל זיא' (= ואני מרפא אותה); און היינט - צריכים לנסוע לאומאן ולנטוע מקום קדושתו לדורות עולם באומאן" - - -

(חיי"ט נט, שיהר"ן קנא, על"ת, מכתבי ר"ג מטולטשין ה)

לחידודא

חידה מס' 93

חידון השבוע לעצירים

על איזו אכילה אמר רבינו ש"כולו קודש... ועולה למקום אחר לגמרי?"

הפתרון לחידה מספר 92

על מה אמר רבינו שהוא גורם ל"שעשועים למעלה, שעדיין לא עלו כמותם?

- על תפילה שמבוססת על תורותיו הקדושות

(מתוך הקדמת 'ליקוטי תפילות')

זכה בהגרלה לחידה מס' 91

משפחת קרלנך, רשב"ג, בית שמש.

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

שאלה:

מה מקומה של פרשת החודש בארבעת הפרשיות?

תשובת הרב יצחק אנשיין:

פרשת החודש מהווה ההכנה האחרונה לחודש הגאולה, הוא חודש ניסן, כמאמר חכמינו: "בניסן נגאלו – בניסן עתידין ליגאל" (ראש השנה יא ע"ב).

קידוש החודש מסמל את כלל ישראל שכאשר רואים את מקצתה, אפילו נקודה קטנה ממנה, קובעים את היום לראש חודש. כך ישראל, כאשר ימצאו ככולם, אפילו בפחותים שבהם, נקודות אור – תיכף יגאלו.

וזו לשון מוהרנ"ת ב'ליקוטי הלכות' (השקמת הבוקר א. י): "עיקר התיקון והגאולה בקץ האחרון יהיה על ידי... הנקודות טובות... היינו על ידי הצדיקים שידונו את הכל לכף זכות וימצאו נקודות טובות אפילו בהפחותים מאד מאד, שזה עיקר עבודת הצדיקים – ועל ידי זה דייקא יבוא משיח במהרה בימינו!"

ידוע בתורת הקבלה, שבגלל קיטרוג הלבנה שהיה בימי בריאת העולם, כאשר אמרה הלבנה שאין היא והשמש יכולים לשמש בכתר אחד, נגזר על הלבנה שאורה יתמעט, ונתהוותה 'פגימת הלבנה' אשר בעטייה נגרמו כל הפגמים שבעולם.

קידוש החודש הוא אפוא התיקון לפגם הלבנה. שכן בתחילת החודש, כשהלבנה מתחילה להתחדש, אחרי תכלית מיעוטה בסוף החודש הקודם – כל ישראל צריכים לחפש ולבקש עד שמוצאים עדי ראייה שראו איזו נקודה קטנה מהלבנה – ואז מקדשים את החודש בבית דין, שזה תיקון ומילוי הלבנה, וכל ישראל אומרים 'מקודש מקודש'.

על ידי הדברים הללו מעלים את הלבנה מפגימתה ומיעוטה, וגורמים לתיקון ומילוי הלבנה.

כל זה מהווה הוראה לכל ישראל, המונים את החודשים על פי הלבנה, שגם כאשר יהיו חלילה 'בתכלית המיעוט' מבחינה רוחנית, יחפשו ויבקשו למצוא בעצמם נקודה קטנה של אור – ועל ידי זה יהיו 'מקודש מקודש' לגמרי, כדברי רבינו הקדוש ב'ליקוטי מוהר"ן ח"א רפב, שעל ידי שמוצא אדם בעצמו נקודה טובה ודן את עצמו לכף זכות – הוא נכנס לכף זכות באמת, כלומר שגם בשמיים דנים אותו לכף זכות ומסייעים בעדו להיטהר מעוונותיו.

בכל אחד ואחד מישראל יש נקודה טובה, "נשמה שנתת בי טהורה היא", ובנקודה הטובה הזאת הוא מקושר לקדוש ברוך הוא, בבחינת "ישראל וקודשא בריך הוא – חד", ועל ידי זה יש בין ישראל לבין הקב"ה אהבה אמיתית, אם כי מוסתרת, ואז מתעוררים בלבבותיהם כיסופים גדולים לה' יתברך, כלשון רבינו"ל ב'ליקוטי מוהר"ן ח"ב ע"ח: "יש עכשיו לישראל גענונים גדולים וכיסופין גדולים לה' יתברך, אשר לא היתה כזאת בימי קדם, וכל אחד נכסף מאד להשיג'".

על ידי שאנו מקיימים את עצת הצדיקים, לחפש בעצמנו את נקודתנו הטובה – הצדיקים מצידם טורחים לגלותה, כלשון מוהרנ"ת שזה עיקר עבודת הצדיקים כנ"ל, ועל ידי זה אנו נכנסים לכף זכות ונקודתנו הטובה מתחילה להאיר באור גדול ונפלא, עד שמתעוררת בקרבנו אהבה ותשוקה גדולה להקב"ה, ובכך אנו מקרבים את הגאולה.

"וְכִפְתָּה הַצֶּרֶת אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ... טְהוֹר הוּא" (ויקרא ג, יב-יג)

השם יתברך – כבודו מלא עולם, כמו שכתוב: "ומלכותו בכל משלה" (תהלים קג, יט), כך שאפילו מי שנמצא במקום רחוק מאד ממנו יתברך, כגון בין גויים או פושעים – גם משם הוא יכול להתקרב אל ה', שהרי אין שום מקום בעולם שאינו מקבל חיות ממנו יתברך, כמו שאמרו חז"ל: "אם יאמר לך אדם היכן אלוקיך – אמור לו בכרך גדול של רומי" (ירושלמי, תענית פא). נמצא אם כן שה' נמצא בכל מקום ממש.

כך גם ביהם לאדם עצמו. אפילו כשהוא נמצא במצב קשה מאד, בגשמיות וגם ברוחניות, עד שנדמה לו שבמצבו כלל לא שייך לדבר על עבודת ה' או על דרגות של דבקות בה', הרי האמת היא שגם במצבו, הקשה ככל שיהיה, הוא יכול להתקרב אל ה' יתברך ולעבודו.

שכן ה' יתברך חפץ חסד הוא, ורצונו רק שנשוב אליו ונתקרב אליו, אפילו אם חטאנו וקלקלנו מאוד, כמו שכתוב: "כי לא אחפון כמות חמת... כי אם בשוב רשע מדרכיו וחיה" (יחזקאל לג-לד), וגם אם בחטאי הגביר אדם על עצמו את רוח הטומאה ונדבק ברוע – ה' שולח לו סיוע להתגבר על הכל ולשוב, כמו שכתוב: "כי יראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב... ראו עתה כי אני אני הוא" (דברים לב, לו-לט). ואדרבה, אם יתחזק לכסוף ולהשתוקק לה' מהמקום שבו הוא נמצא, הירידה שלו תביא אותו דווקא לעליה גדולה, כי "במקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד" (ברכות לד).

ענין זה מרומז בדנינו של המצורע – שאם יש בו נגע בגודל גרים, הוא כבר טמא בטומאה חמורה ומשתלח אל מחוץ למחנה. אבל אם הצרעת פרוחה בכל גופו – הוא טהור. זאת כדי לרמוז לנו, שגם בזמן הירידה הנוראה ביותר, ה' עמנו, ולפעמים דווקא על ידי הירידה הגדולה הזאת אנו יכולים לשוב ולהיטהר לגמרי.

(עפ"י ליקוטי הלכות, שילוח הקן ד, יא)

דו"ר צדיקים
לחמם את הנשמה
 מגוון מסלולי חורף מרתקים
 בדרך צדיקים
 ההרשמה בעיצומה
 ירושלים: רח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

כל הפתרונות ב-ESL שרותי קרקע
 ESL שרותי קרקע דואגים עבורך ללינה וארוחות ברמה גבוהה וסידורי נסיעה בתנאים מעולים.
 את השרות ניתן להזמין במשרדנו ובכל משרדי הנסיעות
 ESL
 02-999-72-72
 רח' חפץ חיים 33 (ליד זכרון שמה) ירושלים

בשעה טובה נפתחה סוכנת הנסיעות נחלי איתנים, לשעבר תעיינות החיים טורס, בנשיאות מרונת הרה"צ רבי אליעזר בלנד שליט"א
חבצט ענק לדרגל הפתיחה!
 שעות הפתיחה: 10:00-19:00
נחלי איתנים טורס
 רח' שבטי ישראל 48 ירושלים 1700-700-148

\$300
\$350
אומן
 ראש השנה תשע"ב
 למזמינים עד ד' ניסן

זמנת עולם בהפצת האוצרות									
אשדוד הרב יונה לייב לבל ה"ח נשיא מוסדות שירת צדיקים ביה"ח הכלל הנהלטיס ברסלב אשדוד תרם והפיץ 1000 גליונות	ירושלים - אצת הר"ר גדליה רייס ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבן לוי יצחק ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר דוד מרדכי גולדנברג ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבן יואל ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר אברהם נתן אשכנזי ה"ח תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבה"ח נתמן יוסף שטיינברג ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר אלעזר נתמן אשכנזי ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבה"ח נתמן יוסף שטיינברג ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר אלעזר נתמן אשכנזי ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבה"ח נתמן יוסף שטיינברג ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר אלעזר נתמן אשכנזי ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבה"ח נתמן יוסף שטיינברג ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר אלעזר נתמן אשכנזי ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבה"ח נתמן יוסף שטיינברג ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר אלעזר נתמן אשכנזי ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבה"ח נתמן יוסף שטיינברג ה"ח	ירושלים - אצת הר"ר אלעזר נתמן אשכנזי ה"ח תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו הבה"ח נתמן יוסף שטיינברג ה"ח

בשהלב כבר לא יכול כשהכל מסביב כואב, נוסעים לרופא הגדול!
אומן - מהיום להיום! היום החלטתם לנסוע היום?
באירו פנים - מתיחסים לבודדים ומשפחות כמו לקבוצה.

התחייבות
 נכונות טיבה חזק ביטוח
 לא קונים כרטיסים לאוקראינה ולכל היעדים לפני שבדקים באירו-פנים!

אירו-פנים EuroPnims
 שרתות פנים באירופה ground logistics in europe

אירו-פנים 02-800-80-80-80